

[Arbejdsministeren]

sumsbevillinger, mener jeg ikke har generel gyldighed.

Det er muligt, at et statsligt ansættelsessted i visse tilfælde foretrækker at rekvirere en vikar fra et privat bureau frem for en AF-anvist, men så er det formentlig ud fra andre overvejelser end konteringsreglerne. Sagen er jo i sådanne tilfælde, at ansættelsesstedet ud over at finansiere lønnen til vikaren skal betale et bureaugebyr, hvorfor det i princippet må være billigere at få en vikar anvist fra arbejdsformidlingen, idet anvisningen her er gratis.

Jeg ser derfor ingen anledning til at overveje reglerne ændret.

Spm. nr. S 594

Til *kommunikationsministeren* (11/3 92) af:

Ole Donner (FP):

»Vil ministeren i forlængelse af svaret på spørgsmål nr. S 544 redegøre for de konkrete initiativer, der er igangsat efter og som følge af finansministerens redegørelse til Folketinget den 8. maj 1991 og optrykt i »Den offentlige sektor år 2000 – Moderniseringsredegørelse 1991«, s. 4, under punktet »Større regelfrihed« under den samlede overskrift »Oversigt over aktuelle initiativer som led i den offentlige sektor år 2000«, og samtidig oplyse, om disse initiativer lever op til de noterede målsætninger i finansministerens redegørelse?«

Begrundelse

Svaret på spørgsmål nr. S 544 er utilstrækkeligt. Opmærksomheden henledes på, at spørgsmålet henfører til perioden efter 8. maj 1991.

Svar (19/3 92):

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

Som nævnt i mit svar på spørgsmål nr. S 544 er der inden for det sidste år gennemført en række regelforenklinger på kommunikationsområdet, der omfatter post, telekommunikation og radio og tv. Disse forenklingsinitiativer har blandt andet været begrundet i, at markedsmodellen overflødiggør regelstyring. Som eksempel herpå kan nævnes liberaliseringen og de i sammenhæng hermed ændrede koncessionsforhold på teleområdet.

Derudover kan det nævnes, at der på teleområdet er foretaget følgende yderligere tiltag, som lever op til de noterede målsætninger i finansministerens moderniseringsredegørelse.

Redegørelsen er suppleret af Finansministeriets »Service- og kvalitetsprojekter i staten – en oversigt«, hvor den konkrete udmøntning af nogle af disse overvejelser er beskrevet.

I denne oversigt er omtalt telestyrelsens gradvise overgang fra individuel tilladelsesgivning til generelle tilladelsesordninger for mobiltelefonsystemerne NMT og GSM. Der har således været en generel tilladelsesordning for GSM siden indførelsen af dette mobiltelefon-system pr. 1. marts 1992. NMT-systemet forventes at overgå til en tilsvarende generel tilladelsesordning den 1. juli 1992.

Som nævnt i mit svar på spørgsmål nr. S 544 er de administrative forskrifter på radiokommunikationsområdet for tiden under revision. Der er i forbindelse med fremsættelsen af forslag til lov om ændring af lov om radiokommunikation (L 177, fremsat den 15. januar 1992) igangsat et arbejde med at revidere de administrative forskrifter, der er udsendt i medfør af radiokommunikationsloven. Revisionen forventes at medføre en forenkling af regelsættene på radiokommunikationsområdet herunder en reduktion af antallet af administrative forskrifter (bekendtgørelser) fra 11 til 7.

Det skal generelt bemærkes, at arbejdet med regelforenkling på radiokommunikationsområdet i høj grad er afhængigt af internationale aftaler om standardisering af udstyr, godkendelsesprocedurer, frekvensanvendelse m.v.

Endelig kan det oplyses, at lokalradiofonden ved lov nr. 353 af 6. juni 1991 om ophævelse af lov om lokalradiofonden m.v., som trådte i kraft 1. juli 1991, er nedlagt, hvilket kan ses som et yderligere eksempel på regelforenkling begrundet i, at markedsmodellen overflødiggør regelstyring.

Spm. nr. S 604

Til *forsvarsministeren* (11/3 92) af:

Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvor store samlede beløb der er hentet ud af Forsvarets Bygningstjenestes driftsbudgetter i forbindelse med Sergentskolens flytning fra Sønderborg til Odense?«